

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010038
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3815010038.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

T. H.,
nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom L., D. XXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava,
ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/12/2015-173 zo dňa 11.12.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/12/2015 zo dňa 11.12.2015 bol obžalovaný O. H. spolu s ďalším páchatelom, u ktorého rozsudok už nadobudol právoplatnosť, uznaný vinným z prečinu výtržníctva formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., pretože obaja obžalovaní dňa 10. 01. 2014 v čase medzi 20:00 h a 21:00 h v L. na D. L. C., pred zadným vchodom číslo XX bytového domu číslo XXX po upozornení poškodeným T. B. K., aby boli tichšie, ho po slovnej hádke fyzicky napadli tak, že ho obžalovaný 1. T. H. rukami strkal a následne udieral do tela a obžalovaný 2. I. U. ho udieral rukami do chrbta a následne sotil, v dôsledku čoho poškodený T. B. K. spadol na zem, následne pokračoval vo fyzickom útoku už len sám obžalovaný 1. T. H., ktorý počas bitky s poškodeným mu uvidel na krku hrubšiu zlatú retiazku s tromi príveskami a rozhodol sa, že mu ju zoberie, pričom mu ju strhol z krku a následne obaja útočníci ušli preč, pričom neskôr obžalovaný 1. T. H. uvedenú retiazku speňažil predajom neznámej osobe, čím obaja obžalovaní fyzickým napadnutím spôsobili poškodenému T. B. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., L. C. XXX/XX drobné poranenia, ktoré si nevyžiadali sťaženie obvyklého spôsobu života, teda ani lekárske ošetrenie alebo liečenie a obžalovaný 1. T. H. mu spôsobil škodu odcudzením retiazky vo výške 2.500,- eur.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody na 15 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu súd uložil ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o treste, zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj protialkoholickému a protitoxikomanickému liečeniu ústavnou formou. Obžalovaný sa svojím odvolaním domáhal priznania aj ďalšej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda, že tým, že na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine, napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Poukazoval pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/63/2016 ako aj ustálenú súdnu prax, okrem iného

aj Krajského súdu v Trenčíne (sp. zn. 23To/22/2016), z ktorých takýto postup vyplýva. Týmto postupom by došlo k vyrovnaniu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a súd by potom nemusel postupovať pri ukladaní trestu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ale podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a uložiť obžalovanému miernejší trest odňatia slobody nad spodnou hranicou trestnej sadzby. Ďalej sa domáhal zaradenia pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý podľa jeho názoru je postačujúci pre dosiahnutie jeho nápravy. Miernejšieho trestu sa domáhal aj z toho dôvodu, že má dve maloleté deti, je žiteľom rodiny a uložením prísneho trestu odňatia slobody by trpela predovšetkým jeho rodina. Napokon poukazoval na to, že z predchádzajúceho protialkoholického a protitoxikomanického liečenia, ktoré mu bolo uložené ústavnou formou, bol prepustený s tým, že toto liečenie bolo zmenené na ambulantné. Je toho názoru, že aj v tomto prípade mu nie je potrebné uložiť toto liečenie ústavnou formou, že postačujúce bude uloženie tohto liečenia ambulantnou formou, ktoré tak isto splní svoj účel. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a vo veci sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že po priznaní aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. upustí od potrestania, prípadne mu uloží trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby § 364 ods. 1 Tr. zák., so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zväží uloženie ochranného liečenia protialkoholického a protitoxikomanického ambulantnou formou.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že podľa jeho názoru je rozsudok súdu prvého stupňa zákonný a správny, aj postup súdu v nepriznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. považuje za správny, pretože obžalovaný sa na hlavné pojednávanie nedostavoval, musel byť na neho vydaný príkaz na zatknutie a až na základe takéhoto príkazu po jeho vzatí do väzby mohol súd vec od roku 2015 ukončiť. Keďže aj ostatné námietky obžalovaného z podaného odvolania považuje za nedôvodné, navrhol odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní preskúmal tento výrok len z hľadiska možného pochybenia, ktoré by zakladalo podanie dovolania, pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

Pokiaľ sa týka postupu súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, odvolací súd síce musí prisvedčiť námietke obžalovaného, že v prípade ak tento dal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ustálená súdna prax umožňuje tento postup vyhodnotiť v rámci priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Na druhej strane však odvolací súd dospel k záveru, že zrušením rozsudku vo výroku o treste a následne priznaní aj tejto poľahčujúcej okolnosti by išlo o čisto formalistický prístup, pretože podľa názoru odvolacieho súdu, aj za tohto stavu by u obžalovaného neprichádzalo do úvahy uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody. K veci odvolací súd uvádza, že skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil, takmer hraničí so zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., že obžalovaný sa skutku dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a ako správne uviedol prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí, svojím postojom k trestnému konaniu, ktorému sa vyhýbal až do tej miery, že musel byť na neho vydaný príkaz na zatknutie a musel byť vzatý do väzby, aby mohla byť vec na súde prvého stupňa ukončená, sa potom uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov nepodmiennečne javí byť trestom skôr miernym, ako prísny a to aj v prípade priznania tejto ďalšej poľahčujúcej okolnosti.

Aj zaradenie obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade so zákonom. Ako tomu nasvedčuje predmetná trestná činnosť, predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol obžalovaný podmiennečne prepustený, nemal na jeho prevýchovu zákonom vyžadovaný účinok.

Napokon súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, pokiaľ podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, keď aj odvolací súd vzhľadom na závery znaleckého posudku sa stotožnil s takýmto postupom.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.